

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

(Utgitt av Norsk Filatelistforbund)

REDAKTØR: BJØRN MELBYE — Postboks 875 — OSLO

Forretningsfører: O.r.sakfører Leiv A. Brecke — Torggt. 1, Oslo.

NR. 2

FEBRUAR 1957

16. ÅRG.

INNHold

Finlandia 56	21	Bidrag til studiet av Norges brevkort.	
Ubrukte merker med eller uten hengsler	22	Av Carl H. Werenskiold	31
For spesialsamleren	23	Ballongferden Paris—Lifjell i november 1870	33
For 70 år siden	25	Nyheter	35
Deres mening om —	26	Et jubileum som nesten ble glemt	37
Kataloger og tidsskrifter	29	Møtereferater fra forbundsklubbene	38

FINLANDIA 56

HELSINKI – HELSINGFORS

Fra organisasjonskomiteén for Finlandia 56 har red. mottatt følgende som komiteén ber om må bli offentliggjort snarest.

Ärade Redaktion!

Styrelsen för den internationella frimärksutställningen FINLANDIA 56 ber att få hänvisa till sin rundskrivelse av senaste september månad, vilken distribuerades till den filatelistiska pressen m. fl. och i vilken ingick en redogörelse för det med anledning av utställningen officiellt utgivna frimärket och i samband därmed använda stämplat.

I den filatelistiska pressen har emellertid ingått såväl annonser som notiser om ett «specialmärke», som skulle ha utgivits postalt i samband med den på utställningens program upptagna exkursionen till Borgå. Härvid är det fråga om ett s.k.

«FINLANDIA 56-utställningsmärke med tabs», d.v.s. med namnet på exkursionsbåten, s/s J. L. Runeberg, tryckt på marginalen.

Utställningsstyrelsen önskar påpeka, att varken den själv eller post- och telegrafstyrelsen haft något som helst att skaffa med tillkomsten av detta «specialmärke» och icke ens varit underkunniga om att ett sådant framställts. Det är därför oriktigt och missvisande att i fråga om det samma använda uttryck såsom «utgiva», «upplaga» o. dyl.

Det har utretts att påtrycket gjorts på privat initiativ av en eller flere personer i spekulationssyfte, varvid man klistrat det på egna kuvert, vilka medtagits på båt färden och inlämnats för avstämpling på ångbåtens postexpedition. «Specialmärket» har sålunda icke försålts genom sistnämnd-

da och icke heller utdelats bland resenärer-na. Båtpostexpeditionen sålde överhuvudtaget inga som helst utställningsmärken. Genom annonser och notiser i den filatelistiska pressen har man sedan velat ge dessa helt privata påtryck officiell prägel.

Utställningsstyrelsen anholder, at Redaktionen måtte publicera ovanstående, filatelisterna till kännedom.

Organisationskommittén för Finlandia 56.

I forbindelse med ovenstående henvises til annonse i dette blad nr. 10/56, hvor fa. O/Y STAMCO A/B, ÅBO, Universitetsgt. 12. Finnland, averterer «*Finlandiamerket med «tabs» (vedhengende trykt felt), meget sjældent, oplag bare 1000 stk. — — — Privatbrev kr. 35.00*».

Slikt er jo beklagelig, men er det snart noen som vet hva som *offisielt* blir gitt ut ved de forskjellige anledninger? Det synes å være rik anledning for den som har tid og råd til det å «fiske i rørt vann» og videre gjøre seg en aldri så liten «ekstrasilling» på samlernes godtroenhet og uutslukkelige hunger eller higen etter å komme i besittelse av det «virkelig rare» ved alle de anledninger som i dag forekommer utstillinger, jubileer o. l.

Litt i samme retning har vi også hatt

ved en senere anledning, nemlig ved utgivelsen av Norden-merkene. Det ble ved denne anledning sendt brev fra Aaland med blandet frankering, finske og svenske Norden-merker, og fra Færøene, riktignok frankert bare med den danske utgaven, men stemplet først den 6. nov. 1956, da merkene av en eller annen grunn ikke kom til Færøene i tide før den 30. oktober. Videre ble det sendt brev med jernbanefærgen Malmø—København den 30. okt. frankert med danske og svenske Norden-merker. Disse «ubegripelige store sjeldenheter» — de betegnes i svenske annonser som «*unikke brev*» (de benyttede merker utgjør til sammen den uhyre sum av ca. 2,50 n. kr.) tilbys, riktignok på spesialkonvolutter (som neppe koster mer enn 50 øre stykket), for «*endast*» s. kr. 14.50 (n. kr. ca. 20.00)! — Det er ikke tvil om etterspørselen har vært upåklagelig! Men folk *vil* antagelig lures! Engelskmennene har et ordtak for dette som lyder omtrent som følger: «Hvert sekund på dagen passerer en tåpe London Bridge.»

Det fins noen trafikerte bruer i Skandinavia også om trafikken på disse muligens ikke kan sammenliknes med den på London Bridge!

Red.

Ubrukte merker med eller uten hengsler.

I «L'Echangiste universee» skriver «En som gjerne vil vite litt mere» om: for og imot frimerkehengsler følgende:

Tidligere ble merkene festet i albumet ved at hele merkets bakside ble bestrøket med gummi arabicum, en metode, som selvfølgelig var helt forkastelig. Senere, i 1870-årene, fremstillet man hengsler ved å bstryke alminnelig skrivepapir med gummi på den ene side og så, når arkene var tørre, klippe dem opp i strimler. Man finner ofte bedre merker som kan være festet på denne måte. Nå for tiden får man i handelen tilfredsstillende hengsler som lett lar seg fjerne fra merket uten å etterlate seg noe spor, skjønt man også nå kan være uheldig med hengslene.

Forfatteren kommer til at det for merker fra 1849 og utover kan være vanskelig men hvordan er det med de nyere etter 1900? Er det en feil om disse er forsynt med hengsler? Teoretisk ikke. Forfatteren

henvendte seg til en frimerkehandler som for fullt alvor sa omtrent følgende:

«Av prinsipp kjøper jeg ikke eldre merker (fra før 1900), når disse er forsynt med hengsler. Hvis det allikevel hender, at jeg får noen slike, går de til pakkesalg».

Tross dette svar har jeg senere hatt anledning til å returnere til ham merker av middels verdi kjøpt stykkevis og som hadde rester av hengsler.

En annen handler sa det stikk motsatte: «Hvis hengslet kan fjernes uten å gjøre merket tynnere, beholder dette sin fulle verdi, å påstå det motsatte er snoberi. Man må kjempe mot denne ånd, som skyldes en tid med større pengerikdom.» Jeg kjøpte en 50 merker av ham og fandt at flere hadde rester av hengsler, som vanskelig lot seg fjerne. Jeg gjorde oppmørksom på forholdet og spurte om ikke prisen kunne reduseres. Merkene ble byttet uten

videre og det var synd, da jeg gjerne ville ha klarlagt forholdet.

I forbindelse med ovenstående kan jeg nevne at det vedrørende 1 f + 1 fr (1917/19 orphelius de la guerre) uten foranledning ble gitt meg følgende råd: «Hvis De samler i album, bruk ikke hengsel, det finnes andre måter å anbringe det på. Det ville være trist å ikke ha et så pent merke fra 40 år tilbake intakt.»

På den annen side har jeg flere ganger vært tilstede ved diskusjoner mellom kjøper og selger vedrørende nyere merker med hengsler og det har hver gang resultert i vanskeligheter for selgeren og med større eller mindre innflytelse på prisen. Det er sikkert mange samlere som har gjort de samme erfaringer, som jeg har gitt uttrykk for her. Det er imidlertid ikke min mening å gi noen alminnelig regel for, hvordan man skal forholde seg i ovennevnte spørsmål, jeg har kun villet skaffe klarhet i et forhold som får flere og flere til å samle uten album og legge seg etter merker uten hengsler.

Noen som har begynt med album fortsetter uten. Nå, enhver kan naturligvis samle som han selv vil, men i albumet presenterer dog merkene seg på en måte, som man ikke

kan oppnå ellers. I et hvert fall er det ikke tvil om, at samleren bør ta standpunkt til dette spørsmål.

Storparten av samlerne samler ikke for å gjøre forretning på det, men fordi han er glad i frimerket for dets egen skyld og for arbeidet med å skaffe seg det. Med årene kan det beskjedne beløp som i begynnelsen var nedlagt i samlingen vokse seg ganske stort og den dag kan komme da han selv eller hans etterlatte må selge samlingen. De unge samlere som ofte mangler råd og erfaring bør man hjelpe til å unngå feil og skuffelser. Spørsmålet er ikke så viktig for brukte merker, hvor hengslet lett lar seg fjerne i vann uten å gi spor.

Det ville gjøre tingene lettere, hvis frimerkehandlerne i sine prislister eller på annen måte gjorde filatelistene oppmerksom på at nyere merker ikke tapte i verdi om de var forsynt med hengsler, når disse lar seg fjerne uten å gjøre merket tynnere, altså: *ved kjøp og salg, ingen forskjell på et merke med eller uten hengsel.*

Måtte dette innlegg bevirke at noen spesialister sa sin mening. Litt opplysning herom ville glede mange samlere.

FOR SPESIALSAMLEREN

Norge (N.K.) nr. 8.

Den her avbildede 10 blokk av nr. 8 (pl. II) kom til Norge siste høst og er nå vel forvart hos en norsk samler.

Selv om blokken ved nærmere ettersyn viste seg å være *bare* en 9 blokk — et av hjørnemerkenes var nemlig (ganske fikst) påsatt, antagelig for å gjøre blokken mer tiltalende hva utseendet angår (får vi

håpe) og ikke i vinnings hensikt — er den naturligvis meget sjelden. Det er selvsagt enkelte ting å sette fingeren på utenom det før omtalte, som stygg stempling og noen slitte og halve, samt manglende tagger, men man kan i slike tilfelle ikke forlange for meget heller. Man kan kanskje også si at en del av skavankene oppveies av at to av

merkene er forsynt med forholdsvis gode varianter. Disse er:

Løven med skøyte på venstre bakben (25), type 7. (Merke nr. 2 fra venstre i øverste rad) og 2. 'R' i høyre 'FRIMERKE' skadd slik at 'FRIMEIKE' fremstår. (15) type 6. (Merke nr. 1 fra høyre nederste rad).

Blokken som er stemplet FREDERIKS-STAD (ANTIQUA 48)? — 2 1867; har følgende (normale) sammensetning, t. 8-t.7-t.8-t.7-t.8- øverste rad og regnet fra venstre mot høyre. T.6-t.5-t.6-t.5-t.6- nederste rad og regnet fra venstre mot høyre. Til slutt, kan det kanskje være av interesse å få vite at blokken før sin ankomst til Norge hadde tilhold i Danmark. Endelig at den kostet sin nåværende eiermann kr. 1500.—.

En ulykke kommer sjelden alene påstås det! Imidlertid hender det da også at lykelige begivenheter inntreffer til noenlunde samme tid. Ikke før var den ovenfor omtalte 10 blokk av nr. 8 II kommet «hjem igjen» før et nesten like stort og morsomt objekt også fant veien tilbake til gamlandet etter lang utlendighet. Denne gangen var det bare en 4 blokk av samme nr. og plate (dessverre), men til gjengjeld på brev — et meget pent sådant også. (Av plasshensyn har vi dessverre måttet renonsere på en klisje av objektet). Men følgende kan opplyses:

Blokken som er meget pen, godt sentrert og med absolutt alle tagger i behold, er plassert liggende (litt på skrå forøvrig) på konvoluttens venstre side. Den er forsynt med 4 stempler, 1 i sin helhet på selve blokken og 3 delvis på blokken og over på konvolutten. Brevet som er sendt fra Trondheim til London er stemplet THRONDHJEM (A 49) 22/5. 1869. Videre finnes på forsiden et rødt stempel (avlangt-4-kantet) med P. D. i og et svart stempel (avlangt-4-kantet) med: 2¼ W. Fr. i. Tilslutt et enkelt THRONDHJEM-stempel samt 1 stk. nr. 11. På baksiden SANDØSUND (ANT. og sten-skr.) 27/5. 1869 og ankomststemplet LONDON E.C.MY 31. 69 i rødt. Med andre ord brevet har brukt 5 dager fra THRONDHJEM til SANDØSUND og 4 dager fra SANDØSUND til LONDON. Eller alt i alt 9 dager.

Blokken har følgende (normale) sammensetning: t. 7 - t. 8 og t. 5 - t. 6 regnet fra venstre mot høyre, øverste rad nevnt

først. Alle typer er undertyper. Lakkseglet bærer bokstavene E. B. Blokkens siste kjente tilholdssted var Stockholm og omsetningsprisen var kr. 1200.—. Såvidt vites er 4 blokk av nr. 8 ikke kjent på brev fra før av.

Da en liten oversikt over bl. a. forekommende brukte blokker av dette merket kan ha interesse, skal jeg her nevne de jeg for tiden har kjennskap til:

1 stk. 24 blokk stemplet VOSS 9/2. 1869, 1 stk. 9 (10) blokk, se foran, 1 stk. 6 blokk og 4 stk. 4 blokker. Til disse kommer så den forannevnte 4 blokk på brev. Alle stammer fra plate II, 24 blokken unntatt. Blokker fra plate I er antagelig meget sjeldne, og det spørs om Norgeskatalogens pris: kr. 350.— har noe med virkeligheten å gjøre.

Det samme kan man antagelig si om prisen på 4. blokker av pl. II også på bakgrunn av de siste, foran nevnte, «begivenheter».

Red.

NK. nr. 48,

Variant: Sterkt forskjøvet overtrykk.

Stempler (ved red.)

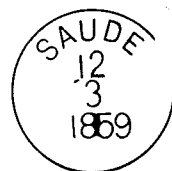
Heggenhougen

Heggenhougen (Hed.)

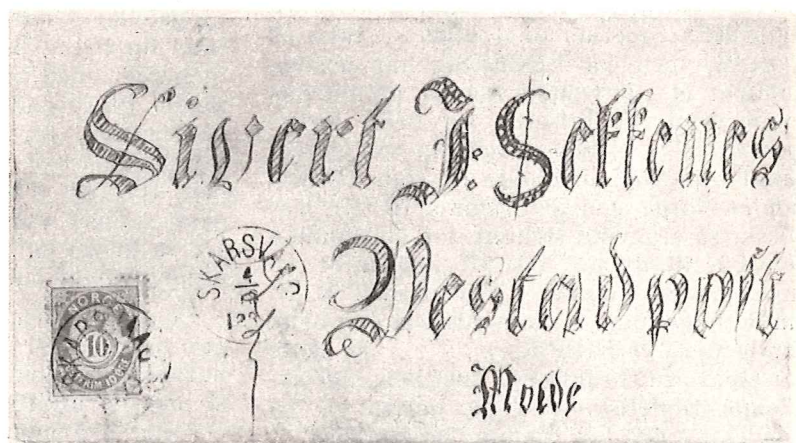
Opprettet 1/1. 73.

Fått stpl. 1882 - nedl. 1/10. 12.

«Lille» Saude

For 70 år siden.

For snart 70 år siden ble de ovenfor avbildede brev til Sivert J. Settem, Vestadpost, Molde, sendt fra Skarsvaag i Finnmark. At brevsriveren har hatt god tid er hevet over tvil, og dette med å skrive brev har neppe vært noen dagligdags foreteelse for vedkommende. Og så la han hele sin sjel i å få adressen så flott som mulig

i alle fall. Han har sikkert vært ikke så lite inspirert av den gamle huspostilles snirklede bokstaver. 2 morsomme brev som jeg misunner eieren, her Leif Sættem, Molde, med hvis tillatelse de blir offentliggjort. Og selve stemplet Skarsvaag er også litt utenom det vanlige. Det står i 2 R mine herrer stempelsamlere!
Red.

Deres mening om:

Håndboken.

«Det aktuelle tema: Håndboken ov. NORSKE frimerker skal utgis — ikke på NORSK, men på ENGELSK har avstedkommet et hjertesukk fra en utenlandsk samlervenn. Vi hitsetter av dette ferske brev.» — — — her er det /ca xxx spredt rundt omkring, men alle de som alvorlig samler Norge som jeg kjenner til kan lese norsk, så jeg ville stemme for at Håndboken ble utgitt på NORSK istedenfor på engelsk. Jeg snakket forleden med N. N. om dette og han var helt enig i at den helst skulle være på NORSK — — —» Ja, dette var etpar ord fra folk der føler den engelsktalende filatelistverden på pulsen — på åstedet — men her hjemme bestemmes: — På ENGELSK skal den norske håndbok utgives — — — Basta! /Ca xxx er antallet en her ikke kan rope uten brevskriverens tilsgn /red.»

(Frimerket kontakt nr. 1 (jan.) 1957.)

Hr. redaktør.

Jeg er en av de som har ventet på og gledet meg til utgivelsen av håndboken. Det var skuffelse tilstede da jeg brakte i erfaring at det ville bli forsinkelse slik at håndboken ikke rakk ut — slik som jeg hadde forstått det — til våre frimerkers 100-årsjubileum. De ovennevnte skuffelser bleknet fullstendig da jeg leste referatet (NFT nr. 9) fra representantskapsmøte i Stavanger i sommer. Godt og vel 1 år etter at håndboken skulle vært på markedet leser vi i tidsskriftet vårt at redaksjonskomiteen har stilt sine plasser til disposisjon, det blir ikke nevnt av hvilken grunn, og Stensdal meddeler ved repr.sk.møte at det er filatelister som setter kjepper i hjulene for komiteen og direkte motarbeider håndboken. Det begynner nå å bli noe visst *norsk* over det hele. En ny sprogstrid har vi også fått akkurat som vi ikke har nok med den ene vi har fra før.

Hr. president. Det må vel kunne gå an å utgi en håndbok over norske frimerker av samlervener for samlervener uten at situasjoner skal oppstå som mer minner om Ungarn-Suez etc. enn om fredelige studier av sitt hjemlands frimerker.

Når Arne Tørud fra Gjøvik i sitt inserat i nr. 9 slutter med en oppfordring til å utgi

en «Håndbok av norske samlere, for norske samlere», så tror jeg han har mange meningsfeller i landet. Hvorfor skulle han ikke ha det? Jeg har hele tiden trodd at meningen med hele håndboken var at den skulle til syvende og sist bli en lære- og oppslagsbok for norske samlere og ikke propagandastoff i den engelsktalende verden. Har jeg rett i min antagelse bør vel også sproget være gitt, har jeg urett, ber jeg så meget om unnskyldning, da er mitt utgangspunkt fullstendig feil.

En ting bør man vel kunne være enige om, nemlig, at grunnlaget, for å samle norske frimerker og studere dem ved hjelp av norske utgitte håndbøker — særtrykk — eller hva man velger å kalle det, ikke må være at man først må studere det engelske sprog. Nå syns jeg det kan være passende å innskytte at jeg ikke ber for min syke mor. I min forening har vi engelske kataloger og tidsskrifter og det volder intet besvær, men mine gutter, som begge er interessert, og nå skal ha grunnlaget for senere samling, de har ikke mye glede av vårt engelske utstyr.

Når vår nuværende president i sitt inserat i nr. 12 side 208, om sprogsaken, henviser til publisitet og fastsatt protestfrist vil jeg tillate meg å spørre om følgende:

Er det bare abonnenter på håndboken som skal avgjøre sproget? Jeg trodde dette var en forbundsak og at alle betalende medlemmer hadde samme rett?

Inneholdt det sirkulæret, som ble utsendt om sproget, konkrete spørsmål om hvilket sprog man foretrakk? Eller bare spørsmål om hvilket sprog man foretrakk? Eller bare spørsmål om man fortsatt var interessert i boken selv om den ble utgitt på engelsk? Fikk man det inntrykk av sirkulæret at enten fikk man en håndbok på engelsk eller så fikk man ingen i det hele tatt, vel, da var vel svaret så å si gitt på forhånd.

La oss få en uravstemning blant forbundets enkeltmedlemmer og la en demokratisk løsning bli det avgjørende i saken.

Vår hobby skal gi kameratskap og samhold ikke personlige uoverenstemmelser og splid. Er vi ikke enige om det?

Billingstad 15. des. 56.

Gabriel Faye

Vi har i mange år lest opp og ned, og bivånet en diskusjon om den Håndboken som vi skulle ha utgitt i 1956. En diskusjon som etter min mening er meget beklagelig da den ikke er om bokens innhold men om sproget. Jeg skjønner ikke at man kan kaste bort tiden på det. Jeg er oppmerksom på hvilke fordeler det er å ha den på engelsk, men man må ikke glemme at den skal være en *norsk bok om norske frimerker, skrevet av nordmenn til å belære nordmenn*. Fremfor alt den nye generasjon. Det må man ikke glemme. Men jeg er også oppmerksom på de fordeler det er å ha den på engelsk. Man tenker her på det økonomiske, men hvorfor akkurat engelsk. Det er jo ikke bare engelsk her i verden. Hvorfor ikke fransk eller tysk. Min erfaring er at frimerkesamling jo er mere utbredt i Tyskland og Frankrike enn i England. Men man kan jo kombinere det hele med å utgi boken på norsk med fransk, engelsk og tysk sammendrag, det ville antagelig være den beste løsning på spørsmålet. Men gå igang og kast ikke bort tiden, det haster. Samtidig med Håndboken skulle man også utgi et godt norsk album, men vi har jo ett hører jeg dere sier. Ja, jeg vet det, men ikke godt nok. Det er ikke noe å si på albumet til Middelthon, men det heter Spesialalbum, og det er det ikke. Det er bare tatt med hovednummerne. Hvorfor ikke utgi et album som har med både hovednummerne og undernummerne, varianter, vannmerker og takking, slik som i Danmark. Det ville være noe, ikke bare for oss, men også for utlandet.

Jeg vet at det er mange, for eksempel i Danmark og Sverige, som ikke bare samler på hovednumrene, men også gjerne vil ha med alt som vi har å by på. Man må ikke glemme at det kunne bli en god inntekt for forbundet.

En Håndbok og et album som kan vise Norges ansikt utad. Det er bestandig morsomt å lese hva Middelthon skriver. Om man er enig eller ikke med «utvekst på filatelen» (I. N. F. T. nr. 10/56) og andre ting.

Utekst ja! Det kan diskuteres hva utvekst består av. Jeg tror ikke jeg er alene om å mene at en av utvekstene på filatelen er velgjørenhetmerkene, som vi etter min mening har altfor mange av. Hele 53 merker på 26 år. Det blir mange penger det i årenes løp, som vi stakkars filatelister må ut med. Middelthon mener at minnefrimerker er utvekst. Jeg er ikke enig. Et land

har plikt til å minnes sine store menn. Dessverre, har vi glemt en, nemlig Jonas Lie som ble født i 1833. I 1933 kom det ikke noe frimerke til minne om ham, enda han har skrevet flere bøker enn både Ibsen og Bjørnson tilsammen. Men det kommer vel av at det året var Bjørnson 100 år. Men galt er det. Han er jo en av de fire store, og burde ha sin utgave han også. Hvorfor ikke utgi den når det er 125 år siden han ble født, altså i 1958? for å rette på skammen slik at vi derved har minnet alle «de store» fra 1800 årene. Det blir ikke så mange etter det tror jeg da. Men la være å utgi virkelig unødige frimerker, som f. eks. «O. S.», som bare blir et par år og deretter går ut. Hvem er det som i dag melder de nye frimerker som kommer ut til albumutgiverne? Er det gjennom Verdenspostforeningen eller hvordan? Det er iallfall glemt å melde fra om de merkene som kom i 1952, nemlig «Kong Haakon 80 år» 30 øre og 55 øre samt «O. S.» merkene. De er i hvertfall ikke kommet med i mitt verdens-album og dette burde det rettes på så fort som mulig.

Per Harald Jensen.

Andorra.

Den samme danske kolega har i samme nummer som «Samler kontra filatelist» er hentet fra, en liten opplysning om lilleputstaten Andorra som enkelte av bladets lesere muligens vil ha interesse av. Den lyder:

Når den indenlandske brevpostforsendelse i lilleputstaten Andorra kun er af beskeden omfang, så er det i hvert fald ikke fordi landets beboere ikke har råd til at afse penge til portoen, for alle sådanne forsendelser indenfor landets grænser er *portofri*. Landets fremstilling af frimærker er i så høj grad basert på frimærkesamlernes behov og pengepung, at udbyttet deraf delvis muliggjør portofriheden i landet selv.

Norgeskatalogen 1957:

Ad Norgeskatalogen 1957. Før det er mulig å gjøre noen inngående kommentarer til N. K.'s nye avsnitt om varianter, er det nødvendig å foreta en utregning av samtlige priser før man kan gjøre seg opp noen mening om vurderingen og om hvordan disse er satt i relasjon til hverandre. Foreløpig kan sies at det dukker opp vanskeligheter allerede ved denne utregning, og bruk av «ditto» og «—» med tilleggs-

tekst leder sikkert i flere tilfeller til feilaktige resultater. Både av plasshensyn og av den grunn som er nevnt må våre bemerkninger til variantene utestå til et senere nummer. Redaksj.»

(Artikkel i Frimerke-Kontakt nr. 1, (jan.) 1957)

«Facit» — *Norgeskatalogen 1957*. «Vi har mottatt brev hvori innsenderen dypt beklager den nyutkomne N. K. 57, og sammenlikner den med svenske FACIT 1957, som på mange måter synes betydelig bedre.

Selv om en kunne være aldri så enig er jo nå N. K. (57) i sin 15. utgave en realitet en må regne med til neste korsvei — det til tross de manglende eller mangelfulle noteringer etc om «klasiske» merker. Men så er N. K. til gjengjeld så ordsterk m. h. på antall noteringer når det gjelder nyere saker og ting. Tross med 30 år på baken og 14 utgaver i fortiden er N. K. 57 intet endemål — enn ikke til dagen i dag — for ikke å tale om morgendagene — /red.»

(Artikkel i Frimerke-Kontakt nr. 1, (jan.) 1957).

(Utdrag av brev til red.)

Sehr geehrter Herr Melbye!

«... Ich samle die Marken des Landes Norwegen seit etwa 30 Jahren und freue mich, dass ich die Marken dieses Landes nach Michel bezw. Zumstein vollständig besitze. Nun, wo ich Ihren ausgezeichneten Special-Katalog besitze, kann ich endlich dazu übergehen. Norwegen mit allen Abarten und Varianten systematisch zu ordnen und weiter zu sammeln... Der Katalogkommission muss ich meine grösste Anerkennung für die Bearbeitung dieses in jeder Beziehung vorbildlichen Kataloges aussprechen. Trotz aller Übersetzungsschwierigkeiten finde ich mich darin sehr gut zu recht...»

W. Naber, Melle.

Norge nr. 54 pl. V — 20 øre, 20 mm. Variant: 2 med podagra & krykker.

«Her vises illustrasjon — så godt vårt elektronstensil formår — av en pussig variant, som tiltross den har vært kjent i over 12 år, og har vært på lang rundreise til «autoritetene» helt siden finneråret 1944, allikevel ikke funnet verdig til å opptas i N. K. 1957. Deri har jo alsakens «dimensjonerte» tilfeldig «fluelort» funnet sine hedersplasser i eget avsnitt. De her viste «slektninger» — klare og med skaden

foran store 2's tå og i posthornringen er nøyaktig på samme sted, men i omvendt orden — — —» /SOS.

(Utdrag av artikkel i Frimerke-Kontakt nr. 1, (jan.) 1957).

Herr E. C. Hannevig, Borre, har en lengre anmeldelse av Norgeskatalogen 1957 i Frimerke-Kontakt nr. 1, (jan.) 1957, som av plasshensyn må vente til neste nummer (3/57).
Red.

Redaksjonen:

Herr redaktør!

I henhold til presseloven skal jeg herved henstille til Dem om i først utkommende NFT at optage følgende:

Fra anden side er jeg først nu blevet gjort opmærksom på et indlæg i nr. 7/8 side 108 af Axel Steffens, og jeg skal i den anledning fremkomme med følgende kommentarer. I NFT 11/12 1955 have jeg indrykket en annonce, hvor jeg søgte forbindelse med norsk frimærkehandler for bytte af nyheder. Nogen tid efter ankom fra Axel Steffens uopfordret og uden forudgående aftale i rek. brev norske massevarer til en katalogværdi af ca. 40.— kr. (Reel værdi 3—4 kr.) Herr Steffens ønskede østtyske nyheder for samme beløb. I brevet var ikke vedlagt svarporto, og jeg var beklageligvis på udenlandsrejse, da jeg ellers havde sendt det hele retur. Den 17.5. sendte jeg herr Steffens tyske mærker til en katalogværdi af 43,45 kr. samt et brev, hvori jeg frabad mig yderligere sendinger, idet jeg gjorde opmærksom på at man naturligvis ikke kan bytte nyheder lige over med massevarer til fuld katalogværdi, særlig da Herr Steffens sending var fuldstændig uønsket og ubrugelig for mig. Såfremt den af Herr Steffens i samme indlæg omtalte sending til Tyskland har været af samme art og været fremsendt uopfordret uden svarporto, forstår jeg udmærket, at den pågældende ikke har svaret ham.

Jeg har efterhånden oparbejdet mig en ret stor omsætning i østtyske nyheder en gros, og omtalte indlæg kan være til skade for min forretning. Jeg må derfor på det skarpeste protestere mod på denne måde, og uden at De, herr redaktør, har undersøgt sagen, at blive hengt ud i NFT som Svindler. Jeg har altid opfyldt mine forpligtelser og vil til hver en tid stå til ansvar for mine handlinger.

Med venlig hilsen!

Holger Aaskov

Samler kontra filatelist.

Fra kollega *Den unge frimærkesamlers blad* (Organ for filatelistisk ungdomsarbejde i Danmark) har vi sakset følgende: «I Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 11 i år er næsten 2 sider optaget af en redegørelse for, hvem der er hvad. Det kan dog gøres med meget enklere ord: *en samler er den, som ved en lille smule om en mængde frimærker, og en filatelist er den, som ved en hel mængde om en lille smule frimærker.*» (uthevet av red).

Ja, så enkelt er det altså etter vår danske venns mening! For vår del skal vi medgi at som en *konklusjon* på behandlingen av temaet er de gitte betegnelser så nær opp til virkeligheten som det vel er mulig å komme. Eller har noen en enda bedre, mer treffende definisjon? (sagt med færre ord!)

Red.

Tidsskriftet:

Hr. redaktør:

Med dette lille «skriv» fikk jeg lyst til å sende redaksjonen av TIDSSKRIFTET mine hjerteligste ønsker for en God Jul, 1956 og et Godt Nyttår 1957.

Vil benytte anledningen å fremføre min takk for Tidsskriftet som alltid er blitt meg prompte og regelmessig tilsendt siden jeg ble medlem av Stavanger Filatelistklubb, høsten 1953.

Jeg har i sannhet funnet meget lærerikt og interessant i Tidsskriftet, og det har alltid vært en stor glede og fornøyelse å motta det.

Med hilsen

Otto Mejlender

Husk å fornye abonnementet!

Er Deres abonnement ikke fornyet
innen 5. mars d. å.

holder bladet desverre opp med å
komme til Dem. Abonnementet
bes vennligst betalt til

Leiv A. Brecke, Torggt. 1, Oslo

Kataloger og tidsskrifter.

Tillæg 1956 til «Danmarks stålstukne merker» av MOGENS JUHL. Utarbeidet av A. THOLL. — Stella Forlag a/s, København.

Supplementet gir nøyaktige beskrivelser av de nye utgaver, detaljer vedrørende trykningen samt korreksjoner og tilføyelser til original-håndboken. Supplementet bringer således Deres original-håndbok «up to date» og er derfor etter min mening en absolutt nødvendighet for enhver som har eller akter å anskaffe seg håndboken.

Alle de behandlede merker er avbildet med ekstra tegninger av variantene i forstørret målestokk.

Språket er dansk.

Red.

Stanley Gibbons «Two Reigns» *Postage Stamp Catalogue 1957*. 275 sider med 2212 illustrasjoner.

Pris: 6 sh. 6 d. + porto (10 d) halvtstiv perm. — 8 sh. 6 d. + porto (11 d) stiv perm (kartong) — 12 sh. 6 d. + porto (1/4) interfoliert.

Nesten 8900 frimerker er behandlet i denne katalogen hvis popularitet er uforminsket. Det har overhodet ikke kommet inn til utgiveren noe ønske om å skille Kong George VI-utgavene fra våre dagers utgaver blir det opplyst. Tvert i mot! Alle uttalelser har gått i retning av fordelene ved å ha en slik hendi katalog som inneholder alle de moderne merker fra The British Commonwealth of Nations uttaler utgiveren. Man kommer derfor til å bibeholde katalogen i sin nåværende form.

Årets katalog foreligger ellers ca. 2 måneder senere enn vanlig. Det vil forøvrig tas sikte på å sende ut katalogen i slutten av november eller begynnelsen av desember for fremtiden.

Det vil derved oppnås den fordel at prisene på disse nyere og meget populære merker som katalogen inneholder, er mest mulig korrekte for det kommende år.

Alle priser er revidert og skal vise de faktiske markedspriser for tiden.

For første gang finner vi ellers at utgiveren (S. G.) har notert prisene for kursende merker med pålydende + 20 %. Denne forhøyelse trådte i kraft f.o.m. 1. des. 1956, blir det opplyst, og er en følge av at alle omkostninger er steget uforholdsmessig i den senere tid. Inntil nevnte dato

har utgiveren i mer enn 40 år holdt sin fortjeneste på ubrukte, kurserende merker fra England og Dominions samt Koloniene på bare 10 %.

Katalogen er trykt på bra, hvit papir med gode illustrasjoner. For samlere av dette spesielle område, merker utgitt under Kong George VI og Dronning Elizabeth II, er katalogen absolutt å anbefale. Tema-samlere vil også ha glede av å anskaffe seg den.

Språket er engelsk.

Red.

«Frimærke Nytt.»

Redaktøren av Frimærke Nytt opplyser i desembernummeret under «Et foreløbigt farvel»: Med dette nummer siger «Frimærke Nyt» foreløbig farvel til læserne... Etter å ha redegjort for årsaken til hvorfor bladet nå foreløbig går inn etter 18 års beståen, sier herr Madelung til slutt bl. a.: «Hvis forholdene for den filatelistiske presse havde været bedre her i Danmark, så kunne der jo have været truffet den ordning, at en anden havde påtaget sig mit arbejde. Men selv om frimærkeinteressen siges at være stor herhjemme, så er den alligevel langt fra stor nok til at skabe grundlag for, at vore filatelistiske blade kan udkomme i så store oplag, at lønnede redaktører kan udføre bladarbejdet. At være frimærkeredaktør i Danmark har altid måttet være en hobby og ikke et erhverv. Mange samler på frimærker i Danmark, men kun en lille brøkdelen vil ofre tid og penge på filatelistisk litteratur og det til trods for, at man først får det rette udbytte af filatelien, ved at læse hvad der skrives og er blevet skrevet om at samle på frimærker...» Alt så sandt som det er sagt, man kjenner seg igjen. Men det er alltid trist å være vitne til at en eller annen tross iherdig arbeid og strev, til slutt må gi opp! 18 år er mange år og 15 år som redaktør, som herr Madelung har vært, er en kjempetørn som avtvinger respekt, arbeidsforholdene tatt i betraktning.

Det er et tap for skandinaviske filatelister at Frimærke Nyt blir borte, man vil sikkert i lange tider fremover savne dette populære blad.

Red.

Frimerke-Kontakt, utgitt ved Hortens Filatelistklubb, opptrer ved inngangen til sitt andre år i helt ny drakt. D.v.s. formatet er det samme, men omslaget —

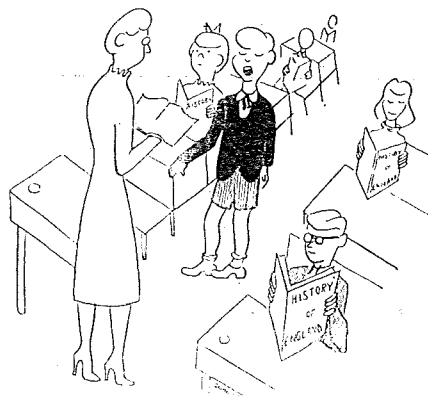
«drakten» — er splitter ny og atskillig mer tiltalende og elegant enn før. Bladets redaktør er herr A. BYE, Skoppum, mens E. C. Hannevig, Borre, fungerer som forretningsfører.

Frimerke-Kontakts redaksjon sier ved inngangen til sitt andre år bl. a.: «Svertemangel & lite vett har gitt dårlig trykk, dette blir bedret — Vi streber for å gjøre F-K så tiltalende at ALLE vil kunne tolerere os, selv om noen kan mene vi trækker unødig i tilvante bedd. Vår oppgave er grei: F-K skal tjene NORSK filateli — nå og i fremtiden —» Videre til slutt: «Om alle forsto at F-K er en av detaljene enhver samler bør anskaffe og studere gjennom kommende tider ville F-K kunne bli bedre egnet til sin hensikt og går vi det nye år i møte med den fortrøstning at vi vil bringe våre lesere mer enn full valuta for det F-K koster i abonnement.»

Det er ikke stort annet å si til redaksjonens erkjennelse og det den lover for fremtiden, enn at det er *pent, beskjedent og sikkert ærlig og oppriktig ment*. Men oppriktig talt: Hva betyr «å trække unødig i tilvante bedd»? Og mener redaksjonen virkelig at det umulige kan nås, nemlig at ALLE en gang vil kunne tolerere F-K? Ja, menes det det for alvor, da er man i grunnen ikke så beskjedent likevel! Ellers kan jeg oppriktig medgi at F-K er en av de detaljer som enhver *norgespesialist* burde anskaffe seg.

Jeg ønsker god fortsettelse.

Red.

Lærerinnen: Hans, kan du fortelle meg litt om Kong Oscar II?

Hans: — Kong Oscar, Kong — jo, Norgeskatalogen nr. 32/34! (Scott's Monthly.)

Bidrag til studiet av Norges brevkort.

Centraltrykkeriets 5 og 10 øre brevkort med ramme, 1886—1888,
Hjelpostkatalogens nr. 30 I, II, III og nr. 31 I, II.

Fortsettelse fra s. 189, nr 11/56.

Av Carl H. Werenskiold.

Den i forrige artikkel, på side 186 (nr. 11/56) forekommende klisjé er dessverre ikke den riktige figur 6, opplyser herr We-

renskiold. Vi skynder oss derfor med å ta inn den riktige — se ovenfor — samtidig som vi dypt beklager forvekslingen. *Red.*

Nr. 31 II, 10 Øre, Plate II, Livligrød.

Avlevering fra trykkeriet 11. febr. 1887 og opplag 209 300. Tidligste avstempling notert blant de her undersøkte kort er 9. mai 1889. Kortene kurserte vesentlig 1889—1892. Rammens bredde varierer mellom 126,3 og 127,2 mm, og høyden mellom 76,6 og 77,5 mm.

Merkeklisjeene i denne utgave forekommer i typene 1, 2 og 3 b av den tilsvarende frimerkeutgave, nr. 53, plate II, hvor type 3 b mangler punktum etter POSTFRIM og har butte hjørner øverst. Ved målinger av merkestillingen og påfølgende kontroll ble påvist 12 varianter i kortene. På grunn av det beskjedne opplag er det vel usannsynlig at det har vært behov for mer enn én plate. Fremstillingen av denne har derfor antagelig foregått på enkel måte i henhold til hovedprinsippet i annen og tredje metode, nemlig ved 12 rammeavstøpninger og

påfølgende innsetting av de fornødne klisjeer.

Kartongen er visstnok bare av én kvalitet, skjønt den varierer litt fra gullig hvit til hvit.

De vesentlige primære feil i denne utgave er:

1. Åpningene mellom skjøtene i rammelinjen.
2. Brudd til venstre i 5. ytre ornament ovenfra i venstre ramme.
3. Innbøyning eller brudd nedentil i 14. og 15. nedre ornament fra høyre i nedre ramme (unntatt rammetype 7).
4. Brudd oventil i 6. ytre ornament ovenfra i høyre ramme.
5. Brudd nederst til venstre i 13. øvre ornament fra høyre i øvre ramme.
6. Brudd i 3. perle ovenfra i høyre ramme.

Tabell 8 gir en oversikt over merkestillingene for de forskjellige varianter, sammen med visse andre beskrivelige kjennetegn. Betegnelsene for variantene består av tall, bokstav og tall, hvor første tall

gjelder rammetypen, bokstavene A, B og C de kjente merketyper henholdsvis 1, 2 og 3 b, og det siste tall varianten i vedkommende merketype-gruppe.

Tabell 8.
Nr. 31 II, 10 Øre.

Betegnelse	Merkestilling		Ramme og tekst	Merkebillede
	Vannrett mm	Loddrett mm		
1A1	26,3	14,4	Svakt hakk (eller fortynning) på innsiden av øvre rammelinje over 7. perle fra høyre. 3 perler over B i Brevkort er fortegnet (for høye).	
2A2	26,2	14,3	Lite, dypt hakk på innsiden av venstre rammelinje tett ved øvre hjørne. To hakk i nedre rammelinje. Stort brudd nedentil i 15. nedre ornament fra venstre i nedre rammelinje. Fargepunkt over «I» i «Til».	Øvre rammelinje tynn over ving 1.
3B1	26,6	14,5	Brudd oventil i «S» i «Side». Bølgelinjen brutt til høyre og ender i et svakt punkt. Liten fargeflekk i øvre fot av 3. perle over øverste adresselinje.	
4B2	26,3	14,7	Brudd oventil i 14. øvre ornament fra venstre i øvre ramme. Lite, punktformet farget vedheng på utsiden av høyre ramme tett ved nedre hjørne.	Hvitt punkt i ovalbåndet over sjallstykket. Langt brudd i ovallinjen ved nedre del av ving 8.
5B3	26,2	14,1	To hakk på innsiden av høyre rammelinje, ett over og ett under 2. ytre ornament nedenfra. Bølgelinjen brutt til venstre og begynner med punkt (liknende brudd fins i type 8).	
6B4	25,6	14,2	Nedre rammelinje forlenget til venstre med tynn spiss. Som oftest innsnevring av venstre rammelinje ved 2. ytre ornament nedenfra.	Fargeflekk mellom ovalene nedenfor spissen av ving 8.
7C1	26,3	14,4	Brudd i bølgelinjen under U. Ingen innbøyning som beskrevet under primær feil 3. Lite, farget vedheng oventil i øvre rammelinje ved venstre hjørne.	Hvit vannrett strek i venstre del av store null.

Betegnelse	Merkestilling		Ramme og tekst	Merkebillede
	Vannrett mm	Loddrett mm		
8C2	26,1	14,7	Hakk og brudd i øvre rammelinje ved venstre hjørne. Hakk på utsiden av venstre rammelinje ved øvre hjørne. Hakk i nedre rammelinje til venstre ved 3. nedre ornament. Fordobling av forbindelseslinjene mellom 5. til 8. perle fra venstre i øvre ramme.	Ett eller to hakk i øvre ramme litt til høyre for midten.
9C3	26,0	14,8	Nedre rammelinje oppspikket til venstre. Liten fargestrek til venstre for 1. perle nedenfra i høyre ramme.	Fargeflekk mellom ovalene, innenfor ving 8.
10C4	26,0	14,5	Skrape med liten flis i overkant av øvre rammelinje ved 11. øvre ornament fra venstre.	_____
11C5	26,0	14,2	Bølgelinjen har tre små brudd i midten og et større under I i UNIVERSELLE. Stort brudd nedentil i 19. nedre ornament, og fargeflekk mellom 13. og 14. nedre ornament, fra høyre i nedre ramme.	_____
12C6	26,0	14,1	Fargeflekk i indre ornament i venstre ramme ved 2. adresse-linje, og skrått hakk eller brudd ca. 2 mm nedenfor i rammelinjen. Stort brudd nedentil i 7. nedre ornament fra høyre i nedre ramme.	_____

Balongferden Paris—Lifjell i november 1870.

Den tyske beleiring av Paris hadde vart over to måneder høsten 1870 da planer for et utfall fra hovedstaden ble lagt. Meningen var da at franske armeer utenfor skulle angripe samtidig, og for å få koordinert disse krefter besluttet byens guvernør om kvelden den 24. november at en ballong skulle gjøres klar for å bringe en meget viktig melding ut til Lèon Gambetta, som hadde forlatt byen for en måned siden, også pr. ballong. Det skulle også tas med post og brevduer.

Fylling av ballongen ble begynt omkring kl. 16.00, og kl. 23.40 steg den opp

og var borte i nattet mørket ca. 10 sekunder etter, mens «vive la France»-ropene klang både fra gondolen og fra en tusentallig folkemengde nede på marken. Ballongens navn var «Ville d'Orleans», og dens fører Poul Rolier, ingénieur aeronaute, rue Malakoff No. 11, Paris. Den andre aeronaut var Lèon Bezier, det sies en franc-tireur. Ombord fantes også seks brevduer og ca. 100 000 brev med en vekt på 300 kg.

Den første tid holdt ballongen seg i 800 meters høyde, men man hørte av og til geværskudd fra tyske stillinger nede på

marken og gikk opp i 2700 meter, drevet nordover av vinden. Klokken 15.30 neste dag hørte aeronautene larm og brus under seg og trodde at de befant seg over belgisk territorium, at det var larmen av jernbanetog de hørte. Imidlertid hørtes ingen lokomotivfløyter, og da man fant dette merkelig, gikk man langsomt ned og så noe grønt og hvitt i bevegelse under seg. Dette ble først tatt som skog med noe snø på, men det viste seg snart at ballongen befant seg over åpent hav. Kompasset viste at ferden hele tiden gikk mot nord, og ettersom timene gikk, ble aeronautene grepet av en viss panikk, især da ballongen også etter hvert gikk lavt ned mot bølgene. Det ble kastet ballast, men da dette ikke hjalp noe større, kastet Rolier ut en tung postsekk. Denne ble senere funnet av en damper. Ballongen steg nå igjen og fortsatte med god fart nordover. Brevduene trykket seg inn til hverandre i burene og var ikke til å formå å fly, det var meget kaldt, klærne var frosne, hår og skjegg var fulle av isnåler, og oppholdet i gondolen var så ubehagelig som tenkes kunne.

Klokken 14.20 den 25. november så de fast land under seg, noen få trær oppe på en vindblåst høyde, slapp gass og gikk lavt ned, hoppet så ut av gondolen og sto i dyp snø. De ante ikke hvor de var kommet hen, men gikk en tid i snøen langs et sledespor og kom fram til en hytte. Her fant de noen kokte poteter og «brød som lignet papir», altså lefser, spiste og var klar over at mennesker ikke kunne være langt vekk. De var noe nervøse over møtet med mennesker, for de visste ikke om det kunne være både røvere og mann-drapere. En tid senere hørte de at det ble ropt et navn utenfor, og så to menn i samtale. For sikkerhets skyld grep de knivene sine og gikk ut med armene i luften, i det øyeblikk de ble stående rett overfor de to menn, kastet de seg ned på kne. Overfor de to franskmenn sto to bønder fra bygden Seljord, brødrene Harald og Klas Strand, som drev med tømmerkjøring i Lifjell-distriktet. De to parter forsto ikke hverandres språk, men det ble etter hvert klart at den ene part var franskmenn og den andre nordmenn, og at ingen hadde noe å frykte.

Franskmennene ble plasert på sleden, men turde ikke sitte på da det bar utfor de bratteste stupene, så brødrene måtte til dels bære de to forfrosne franskmenn.

Men alt gikk godt, og hos direktøren for Gullnes Kopperverk ble de tatt vel imot, og her kunne aeronautene også fortelle sin eventyrlige historie. Så gikk ferden fra Seljord til Kongsberg og Hokksund, hvor de fikk de første æresbevisninger, så til Drammen, hvor en stor fest ble arrangert til deres ære i St. Olavs Klub. 300 menneskes sies å ha vært til stede, Håndverkerforeningen sang «Brudeferden i Hardanger», og etterpå ble Marseillasen sunget. Rolier takket og utbrakte et «Vive le Drammen». Sammen med den franske konsul reiste de så til Oslo, hvor store menneskemasser hyldet aeronautene på Karl Johans gate, og heller ikke fikk de lov å reise videre før en stor fest med 900 mennesker hadde funnet sted i Frimurerlogens store sal. Der var prolog av dikteren Jonas Lie, festtale av Bjørnstjerne Bjørnson, som allerede i anslaget brakte stemningen opp: Likesom ballongen var steget opp fra Paris i trengselens stund og hadde dalt ned blant norske fjell, således hadde det ofte hendt at når Frankrike var i nød, da hadde det sendt ut store frølsene ideer som også hadde tørnet mot våre fjell og slått rot i landet. Så ble «Mourir pour la patrie» spilt, der var videre taler av professor Monrad og skolebestyrer Gjertsen, og festen ble avsluttet med tale av Rolier. Kort etter reiste de to aeronauter hjem.

Da ballongen oppe på Lifjell var blitt befridd for den belastning som de to menn representerte, steg den raskt til stor høyde, og gikk noen timer senere ned på et jorde i bygden Krødsherad, hvor den vakte stor oppsikt, folk hadde jo knapt nok hørt tale om en luftballong, enn si ha sett en slik. Bygdens øvrighet kom til, og den franske representasjon i Oslo ble varslet, brevduene og posten ble tatt vare på. Brevduene traff aeronautene igjen på sitt hotellværelse i Oslo, de var blitt sendt dit fra Krødsherad. De hemmelige meddelelser i bagasjen ble telegrafisk ekspedert til regjeringsdelegasjonen i Tours, og den post som var i behold, likeledes ekspedert sydover.

Ballongen med gondol, slepetau og apparater ble av den franske stat gitt til Oslo Universitet og er derfra kommet til Norsk Teknisk Museum på Bygdøy, hvor gondolen er utstilt permanent.

Tommelstad.

nyheter

BELGIEN:

17. des. 1956 kom årets antituberkulosemerker. Verdiene er: 20 c. + 5 c. brun, 80 c. + 20 c. grønn, 1,20 frc. + 30 c. fiolett, 1,50 frc. + 50 c. gråblå. Samtlige disse verdier har som motiv et seilskip med Lorraine-korset i seilet. — De øvrige verdier er: 2 frc. + 50 c. grønn-oliv, (mor og sykepleierske som veier en baby), 4 frc. + 2 frc. brunaktig fiolett (røntgenundersøkelse), 8 frc. + 4 frc. rød (friskmeldte pasienter). Utkast ved M. E. MEERT (4 laveste verdier) og M. J. NOTEN (Resten). Gravering ved M. JANSSENS. Trykt i ark à 50 stk. for de 4 lave verdier og i ark à 30 for de øvrige verdiers vedkommende.

Frankeringsgyldighet til 1. oktober 1957.

BULGARIA:

En serie på 3 verdier som gjengir forskjellige typer av glidefly er utgitt. Verdiene er: 44 st. blå, 60 st. fiolett, 80 st. blågrå.

FRANRIKE:

8. des. 1956 (i Epinal, og 10. des. 1956 (i Frankrike forøvrig), forelå årets Røde Kors merker. Verdiene er: 12 + 3 frc. brunsvart (La jeune paysan malt av L. Le Nain 1593—1648) og 15 + 5 frc. rød («Gilles» malt av maleren Watteau (1684—1721))

POLEN:

19. november 1956 kom de to siste verdier i «Museums-serien». (Se N. T. F. nr. 12/56). Verdiene er 40 gr. grønn, «Niobe» (skulptur lavet av en ukjent gresk billedhugger) og 60 gr. fiolett, Madonnafigur fra Mariaalteret i Mariakirken i Krakau. Merkenes som er i størrelsen 40,5 × 54 mm. er meget vakre og vi kan bare understreke hva «Samler-Lupe» sier om serien: «Wir können der polnischen Post für diese Ausgabe nur unser Kompliment machen.»

12. des. 1956 ble det i anledning gjenåpningen av postmuseet i Wroclaw utgitt et minnerke i verdien 60 gr. gråblå og svart. Motivet er en postbærer fra det 15. århundre.

12. des. 1956 ble en tilleggsverdi 1,55 zł. i olympiaserien utgitt. Motivet er en kvinnelig

utøver av lengdesprang. Farven er oransje og brun. Forøvrig opplyses fra The Philatelic Department i Warszawa at brevene fra den første olympiaflyvning Warszawa — Melbourne ennå ikke er kommet tilbake til departementet, slik at bestillerne må vente ennå en liten stund før de får hva de har bestilt. Det skal ellers være en spesiakonvolutt «beautifully ornamented with Olympic stamps» (6 val.) *spesielt lavet for samlere*, å få til en pris av dol. 1,50! Det sier seg selv at merkene er avstemplet med et spesialstempel!

SAAR:

Vest-Tysklands nåværende bruksserie (President Heuss) er overstemplet «SAARLAND» og med nye verdiangivelser i franske frank. Serien kom i bruk pr. 1. jan. 1957. Det er meningen at merkene skal være i bruk i ca. 3 år. Etter utløpet av denne tid er det meningen at pengereformen og gjenforeningen med Vest-tyskland skal være gjennomført.

(Philatelic Magazine)

SAN MARINO:

19. nov. 1956 kom det 3 nye pakkemerker med vannmerke «stjerne». Verdiene er 10, 50 og 100 lire. Farvene er henholdsvis grågrønn,

oransje/rød og oransje/rød. (50 l. er overtrykt 100 l.).

10. des. 1956 kom den høyeste verdien i sportsserien utgitt i anledning av Vinterolympiaden i Cortina, ut påtrykt en flyvemaskin og «Posta aera».

SPANIA:

I 1949 ble det innført en avgift på 5 c. på innenlandske brev. Avgiften ble senere avskaffet. Nå er det imidlertid igjen aktuelt å innføre den samme avgiften. Avgiften skal gå til Ungarn.

4. des. 1956 var det 20 år siden gen. Franco ble valgt til statssjef. I den anledning utkom et minnemerke i verdien 80 c.

SVERIGE:

Etter hva «Samler-Lupe» vet å berette (vi beklager å måtte si at N.F.T. aldri får noen meddelelse direkte fra rette vedkommende i Sverige når det gjelder nye frimerkeutgaver der hva nå årsaken kan være) akter man i Sverige å utgi en sjøfarts-serie i nær fremtid. Forslag herom skal i følge samme kilde være gjort av Den Svenske Amerika Linje, som heter det, gjerne vil vise sitt nyeste skip. GRIPS-HOLM, på et frimerke igjen.

TSCHEKOSLOVAKIA:

En serie på 4 verdier, 30 h., 1,20 kr., 1,40 kr. og 1,60 kr. med motiv nasjonaldrakter, ventes i nær fremtid.

TYRKIA:

2. des. 1956 ble det i anledning av åpningen av damanlegget i Sariyar ved Ankara utgitt 2 minnemerker i verdien 20 kurus rød og 20 kurus blå. Begge merker bærer som motiv bilde av damanlegget. Opplag 500.000 av hver verdi. Et spesialstempel ble nyttet førstedag.

8. des. 1956 ble det utgitt 2 minnemerker i anledning de olympiske sommerleker i Melbourne. Verdiene er 40 kurus grønn og brun (bryting — fristil) og 65 kurus grå og rød (bryting — gresk/romersk). Opplag: 500.000 av hver verdi.

(Beslan Cankat, Istanbul).

VATIKANSTATEN:

I anledning av 500 års dagen for den hellige Johann von Capistranos død (1386—1456), en fransiskanermunk som egget ungarerne til kamp mot tyrkerne, er det gitt ut en minneserie på 2 verdier, nemlig: 25 lire blå, (en hellig med fane) og 35 lire brun/rødbrun, samme motiv. Utkast ved von C. Dabrowska, grave-

ring ved V. Nicastro og trykk fra statstrykkeriet i Rom. Hvit papir med vannmerke: to nøkler i kors.

ØSTERRIKE:

21. des. 1956 ble det utgitt et enkelt merke med tillegg. Tillegget skal uavkortet gå til hjelp for Ungarn. Verdien er 1.50 Schilling og tillegget 50 Gr. Merkestørrelsen er 29.8×38.5 mm. mens billedstørrelsen er 25.8×34.5 mm. Papiret er vanlig hvit frimerkepapir. Gummieringen er riflet. Kamtagging: $14\frac{1}{4} \times 14\frac{3}{4}$. Opplaget vil bli «etter behovet». Ark à 50 merker.

Motivet er det samme som ble nyttet for merket av 1949 i verdien 1.60 Sch. + 40 Gr. hvor tillegget gikk til de til Østerrike hjemvendtes forsorg. Farven som den gang var grønn er nå endret til silkegrå. Merket er overtrykt 1.50 + 50 og bærer ellers følgende påtrykk: 1956 og UNGARNHILFE. Overtrykket og påtrykket som er fordelt på 3 linjer er i kraftig rød farve. Med det nevnte overtrykk blir den lidligere inskripsjon «1945» og «1 S 60 + 40 g» nesten dekket.

Utenfor Europa:

DOMINIKANSKE REPUBLIKK:

For motiv og temasamlere kan det muligens være av interesse å få vite at det i anledning av de 16. olympiske leker i Melbourne, den 15. des. 1956 ble sendt ut en sportsserie på 8 verdier, 5 verdier for alminnelig post og 3 verdier for luftpost. Merkene bærer som motiv bilde av 8 sportsmenn og kvinner som særlig har utmerket seg under de senere olympiader. Hvert merke vil også vise vedkommende sportsmanns nasjonal-flagg. Verdiene er:

1 c. rød, brun og blå — Fanny Blankers-Koen (1948) fra Nederland.

2 c. sepia, blå og rød — Jesse Owens (1936) fra USA.

3 c. fiolett og rød — Kitei Son (1936) fra Japan.

5 c. oransje, rød og blå — Lord Burghley (1928) fra England.

7 c. grønn, blå og rød — Bob Mathias (1948 & 1952) fra USA.

Luftpost:

11 c. gul, blå og rød — Paavo Nurmi (1920 & 1924) fra Finnland.

16 c. rød og grønn — Ugo Frigerio (1924) fra Italia.

17 c. blå, grå og rød — Mildred Didrickson (1932) fra USA

Merkene er trykt i ark à 100.

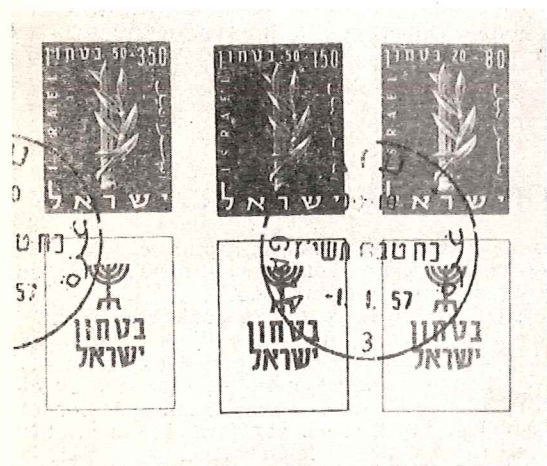
I tillegg ble det utgitt 2 minneark, både tag-

get og utagget, hvorav det ene inneholder de 5 første verdier og det andre luftpostmerkene. Det totale opplag av minnearkene er 25.000.

Det er ikke vanskelig å skjønne hvor størsteparten av opplagene vil havne!

ISRAEL:

13. nov. 1956 kom det bebudede 3000 pruta luftpostmerke. Farve: Lilla. Kamtagget 14. Motiv: Flyvemaskin og Tiberias gravkammer for Rabbi Meir Baal Haness.

1. jan. 1957 forelå den annonserte «forsvarsserie». Serien består av 3 verdier slik:

80 + 20 pruta grønn,

150 + 50 pruta rød

350 + 50 pruta blå.

Platenumrene er henholdsvis nr. 134, 135, 136.

Tillegget går til forsvarssaken. Merkene er ellers bestemt til bruk for innenrikske brev (100 p.), luftpostbrev til Europa (200 p.) og luftpostbrev til Canada og USA etc. (400 p.).

Motivet er «Hagana»s insignia.

Merkene er trykt i ark à 100 stk. Den nederste rad er forsynt med «tabs». Vannmerke: Løpende hjort. Kamtagget 13 × 14.

Det ble som vanlig anvendt et spesialstempel på førstedagen. Førstedagsstemplingen fant sted i GAZA.

(Ministry of Posts)

USA:

Generalpostmester Arthur E. Summerfield har annonsert et utvalg av 5 minnemerker som vil bli gitt ut i løpet av 1957. Det første av disse, minnemerket i anledning av 200 årsdagen for Alexander Hamiltons fødsel, forelå 11 januar. Det annet, til minne om 150 årsdagen for opprettelsen av Sjø- og Landoppmålingen, kom 10. februar d. å.

De neste tre vil antagelig bli: 50 års dagen for Oklahomas opptagelse i unionen, et merke til ære for amerikanske skolelærere, og et nytt merke i The Wildlife issue.

Følgende begivenheter vil muligens også resultere i utgivelse av minnemerker: 100 års dagen for instituttet for utdanning av arkitekter (23. febr.), 350 års jubileet for den første, faste, engelske bosetning i den nye verden ved Jamestown, Va. (14. mai), 50 års dagen for opprettelsen av Air Force (Flyvåpnet) (1. august) og 175 års dagen for innstiftelsen av The Order of the Purple Heart, første gang utdelt av George Washington ved Newburgh den 7. august 1782 (7. aug.).

AUSTRALIA:

Generalpostmesteren opplyser at et frimerke i verdien 4. d. vil bli utgitt 22. april d. å. til minne om at det på denne dag er 100 år siden det første, ansvarlige parlament i South Australia hadde sitt første møte. Nærmere detaljer om merket vil bli kunngjort senere.

CANADA:

20 c. grønn, «pulp and paper», foreligger overstemplet G (Government).

MALTA:

£ 1 — gulaktig brun, Elizabeth II, i bruks-serien forelå primo januar 1957. Vm. krone og mult. script CA.

Et jubileum som nesten ble glemt.

En halv million «brave» borgere, hoff-leverandører og en stor-hertug med residens og slott var det Mecklenburg — SCHWERIN som 1. juli 1856 fikk sitt første frimerke. Dette jubileum ville etter all sannsynlighet ha gått i glemmeboken om ikke de schwerinske filatelister på «frimerkets dag» hadde arrangert en utstilling til minne om begivenheten.

På denne utstilling ble det vist frimerker, brev og dokumenter fra den mecklenburgske posthistorie — og først og fremst var det naturligvis «100-åringen» som tiltrakk seg oppmerksomheten.

Et brev i samlingen hadde denne adresse: Til den høyvelbårne Fyrste og Herre, Herr Christian Ludewig, hertug til MECKLENBURG, Fyrste av WENDEN, SCHWERIN og RATZEBURG, også GREVE til SCHWERIN, ROSTOCK og STARGARD, HERRE til SCHWERIN» (!)

Brevet var fra 1756.

Det eldste brev på utstillingen og i den meget rikholdige for-filatelistske brev-samling, var et brev stemplet 1678. Ellers fant man ringstempler fra SCHWERIN fra 1810, lang-stempler fra 1811, stempler med og uten årstall fra de forskjelligste små-steder foruten sogar et såkalt «Kolera-brev.»

I andre specialsamlinger fandtes et riki utvalg av mecklenburgiske stempler på Norddeutsche Postbezirks merker.

Da Norddeutsche Postbezirk overtok postforvaltningen 1. januar 1868, viste følgende seg: 2.8 millioner frimerker og

2.2 millioner brev med påtrykte frimerker (helsaker) var blitt solgt i tiden 1. juli 1856 til 1. jan. 1868. Restopplaget av frimerker beløp seg til 80.000 eksemplarer. Hertil kom konvolutter og postformularer. En kjøpmann fra Schwerin fikk merkene og det øvrige for 100 Reichstaler. Det var ellers flere om budet, bl. a. den kjente frimerkehandler I. B. UVENS fra Bryssel.

Viste De forøvrig at gravøren av de mecklenburgiske «oksehoder» — de minste frimerker i verden — også skal ha arbeidet for det amerikanske postvesen?

(Sammler-Ekspress)

Møtereferater fra forbundsklubbene.

BERGENS FILATELIST-KLUB

Møte nr. 424 ble holdt tirsdag 13. november 1956 kl. 19.30 i Tinghusets kafé under ledelse av formannen, F. C. Svendsen. Det var meget stor tilslutning til møtet. Nytt medlem, professor Erl. Eide, ble anmeldt.

Karl Strand holdt et meget interessant kåseri over førstedagsbrev og demonstrerte en vakker samling brev fra U.S.A. og Finnland. Formannen takket for kåseriet, som hostet stort bifall.

Det ble så vist frem en samling engelske brev helt fra 1800, sendt av adelige personer og andre notabiliteter som har innehatt retten til portofrihet i England.

Det forelå meddelelse om at Abr. Odfjell var utnevnt til æresmedlem av Scandinavian Collectors Group, London, samt hadde fått navneplate i Hall of Fame ved Elmhurst Philatelic Society, Illinois, U.S.A.

Formannen redegjorde så for klubbens 45 års jubileum, som vil bli feiret i Håndverk- og Industriforeningens festlokaler på stiftelsesdagen 11. desember. Tegningsfristen ble satt til 30. november, og det har allerede tegnet seg mange deltakere til denne store begivenhet. Klubben er for øvrig i stadig vekst.

Man gikk deretter over til byttevirksomhet og selskapielig samvær. — Møtet ble hevet kl. 23.

Ragnar Olsen, referent.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

avholdt sin møtesammenkomst nr. 298, lørdag den 10. novbr. 1956, i Central Hotel. Det var nok langt ifra noe alminnelig møte denne gang. Det var vår kjære klubbs 30 årsdag som denne aften skulle feires.

Festkleddede medlemmer var samlet, damer og herrer, ordener og stjerner blinket på bryst og jakkeslag. En familiær og utvungen stemning, godt humør og festglede særpreget aftenen fra

første stund. Alle skulle gratulere alle med fødselsdagsbarnet som har sitt navn og sin alder med ære og verdighet.

Efter at en frisk og velsmakende cocktail var servert, var tiden inne til å gå tilbords. Åh, for et festbord, det var et eventyr for seg selv, dekket med levende lys, blomster og ølkrusene som kastet eventyrglansen over bordet. En del av bordpynten var formet som et stort 8-tall for å markere fødselsdagen, den 8/11.

Aftenens toastmaster, dr. Reinsfelt, introduserte talerne på en treffende måte og på støtseføtter. Festkomiteens formann, hr. Langerud, uttalte at det var ingen sak å være formann i en festkomité hvor han hadde medarbeidere som hr. og fru Smith, frk. Larsen og hr. Reinsfelt. Dessverre fortsatte Langerud, ville ikke postverket utgi noe minnefrimerke i denne anledning, men det festlige ølkrus som var plasert ved hver kuvert, skulle iallfall deltagerne få med seg som et minne om klubbens 30 årsdag. Menyen var skjell — Lamme-stek — vin — øl og iskake. Han ønsket velkommen tilbords og til fest og oppfordret alle til å synge velkomstsangen.

Ansiktsuttrykkene, stemningen og serveringsdamenes strev med å fylle fatene, beviste tilfelle at festkomiteen og kjøkkenet, hver på sin måte, hadde planlagt og ydet sitt beste. Toastmasteren oppfordret til å synge klubbens sangen. Han hadde på forhånd tatt opp sangenes melodi på lydbånd og klubbens sangen runget som aldri før. Så var det skål med krus og skål med glass, smil og nikk på kryss og tvers av festbordet og stadige blitz fra den ivrige fotograf, Reinsfelt jr., som velvillig ofret mesteparten av sin lørdagskvell til fordel for oss.

Toastmasteren ga ordet til klubbens formann, hr. Wilthil, som ga et resymé over klubbens historie fra den ble stiftet og til denne dag. Han minnet om klubbens fester hvert 5. år oppover og om medlemstallet som var steget fra 10—15 ved 5 årsfesten og til ca. 100 i dag. Han ga ing. Sverdrup æren for at klubben var det den var i dag, hans ledelse av klubben gjennom mange år har gjort klubben til et hyggelig møtested. Alle koser seg i klubben enten man tar sin hobby rent filatelistisk

eller man ser hobbyen fra den økonomiske side. Wilthil uttalte videre at han hadde hatt mye hygge i klubben og ønsket at vi sammen kunne gjøre det ennu hyggeligere. Han ønsket det beste for klubben fremover og poengterte at hobbyen måtte holdes ren, noe som den alltid har vært i vår klubb.

For trofast medlemskap og fremmøte i klubben ble fru Øgar utnevnt til sersjant med 1 stjerne i sitt møtebånd. Herrene Hovind og Engesgaard ble løytnanter med 2 stjerner og hr. H. C. Christoffersen ble kaptein med 3 stjerner. Herrene Hovind og Christoffersen var dessverre forhindret i å være tilstede denne aften. Tilslutt fikk formannen alle med seg i en skål for våre kjære klubb.

Hr. Breda Sørensen fikk ordet og ga stifterne av klubben sin hyldest for deres initiativ til dannelsen av Drammens Filatelist Klub. Sørensen minnet om at Osloklubben ble stiftet adskillige år før vår klubb, og de 15 filatelister som i 1926 stiftet Drms.Fil. Klub var tidligere medlemmer av Osloklubben. Av de 15 stiftere var dessverre 10 borte og Sørensen minnet i takknemlighet hva disse 10 hadde utrettet for klubben. Fem av stifterne er fremdeles aktive medlemmer og vi skylder dem stor takk for alle gode råd og vink de har gitt oss yngre medlemmer og vi håper at vi fortsatt i mange år må nyte godt av deres erfaringer. Dessverre var bare 2 av stifterne, Arnesen og Røed, tilstede og kunne motta klubbens hjerteligste takk for hva de har gjort for klubben og for hobbyen vår. Takk og en skål ble rettet til ing. Arnesen.

Formannen refererte en hyggelig hilsen til klubben, det var et gratulasjonstelegram fra Sigurd B. Johnsen, Kristiansand Filatelist-klubb.

Toastmasteren ga så ordet til ing. Arnesen som på stifternes vegne takket Sørensen for hans hyldest til dem. Arnesen fortalte om hvordan klubben ble stiftet og han minnet om ing. Agnæs som var foregangsmannen. Agnæs gikk inn for filatelen med liv og lyst og fikk ungdommen interessert i hobbyen. Arnesen nevnte formennene klubben har hatt i disse 30 år. At klubben har arbeidet støtt og sikkert fremgår av at den kun har hatt 4 formenn i dette tidsrom. Han roste Sverdrup for hans svakhet for statistikk, for hans utrettelige arbeide for klubben, for innførelsen av møtebåndordenen, og for hans grunnleggende arbeide som må føres videre. Ing. Arnesen sluttet med å ønske klubben alt godt for årene fremover og at den må fortsette i samme ånd som hittil. Han rettet en skål til formannen, hr. Wilthil.

Før ordet ble gitt til hr. Sverdrup, leste formannen opp en gratulasjon fra Nordenfjeldske Filatelistforening.

Ing. Sverdrup fikk ordet for å takke for maten. Vi har hatt det strålende fra vi gikk tilbords, sa han og maten smakte. Til festkomitéen kunne han ikke si noe annet enn at vi var strålende fornøyde allesammen, og en vennlig tanke måtte vi også sende ut på kjøkenet. Han oppfordret til å synge siste sangen: Vell bekomne. —

Ing. Arnesen meddelte i høytidelige vendinger og former at ordenspromosjonen var i anmarsj, og under sang kommer promosjonen inn med Røed i spissen som trompeter og de stil-

ler seg opp. Stormesteren Sverdrup, forkynner dronning Filatelia's budskap til klubben om at en milepel i dens historie er forestående, og etter nøye gransking er noen av hennes undersåtter funnet verdige til å motta et synlig bevis for deres innsats for klubben og filatelen. Etter tur ble Mandt, Smith og Eriksen kalt fram for stormesteren og slått til ridder av «Sølvposten» for deres interesse og arbeide for klubben. Stormesteren sluttet med å si at dronningens vilje var gjort kjent, men han ble avbrutt av formannen Wilthil som meddelte at «Storkorset» hadde bestemt av stormesteren for en kort stund skulle avsettes fra sitt hverv og at han skulle overta. I stormesterens sted sa Wilthil at Sverdrup har vært klubbens primus motor gjennom mange år og på kolegiets vegne ba han Sverdrup knele for å bli utnevnt til «Storkors». På klubbens vegne ønsket formannen ham hjertelig tillykke — stor applaus fra forsamlingen —.

Sverdrup takket for æresbevisningen og sa at dette kom som et sjokk på ham og at det var riktig hyggelig å vite at medlemmene hadde satt pris på hans arbeide for klubben. Selv hadde han hatt mye glede av medlemskapet i klubben. «Tusen takk, alle sammen», sa Sverdrup tilslutt, jeg kommer ikke til å takke mere for jeg kan i komme høyere. —

Til sang og musikk og taktfast klapp toget ordenspromosjonen ut etter å ha utført sin misjon.

Så var det kaffe med likør og kaker. Junioravdelingen gratulerte med en kolossal bløtkake, firkantet og pyntet som et postfriskt frimerke. At den var god, bevistes best ved at den nokså fort ble temmelig grovtaget.

Etter kaffen kom de høye glass på bordene og temningen og hyggen var på topp til siste minutt.

Klubbens 30 årsdag var feiret og deltagerne var atter et minne rikere. E. E.

ØRSTA FILATELISTKLUBB

Første møte etter sumaren var hjå formannen, Karl Straume, 26. oktober 1956. Etter at formannen baud gjestarne hjarteleg velkomne, vart referat frå siste møte opplese og godkjent. Formannen la so fram gode og fleire verdfulle hefte frå hr. L. Gundersen, Bergen, som alltid sender fine ting. Særleg norske og Island skifta eigar ved hr. lensmann Skodje og hr. kjøpmann Lambø. Med dette held på, kjem fru Straume i døra og bed inn til framsett bord å taka til seg av alle gode smørbrød og kakor i krem og so finna seg plass i storstova. Etter den gilde matykta tek kunstmålar Oddvard Straume, som i sumar kom heim frå ei over 3 års studieferd i Amerika, Canada, Mexico, Vestindia, Spania og Portugal, fram ei rik og herleg samling fargefilm og apparat, set kvit duk på vegg og slekkjer ljosa. Me fer her sjå dei strålende bilæter, tekje av han sjølv, frå desse land. I tvo timar sat me i spanning ved den sjeldsynte framsyninga. Daa klokka alt var over midnatt, vart det gjort fortgong med å avslutta ein hugnaleg kveld. Formannen takka varmt for frammøtet og gav hr. Oddvard Straume sterke superlativer, som var fortent. Gjestarne takka formannen og frue og dei tvo døtre, som var heime, for all hugnad og Oddvard særleg for den glans han gav samkoma. Ref.

Godkjendt album i luksusutførelse for De Forenede Nasjoners frimerker

Fremstilt i samarbeid med De Forenede Nasjoners informasjons- og postdepartement. Dette fortrykksalbum vil inneholde alle F.N.'s offisielt utgitte merker fra 1951 og til nå.. De mange illustrasjoner, så vel som en beskrivelse av F. N.'s historie og en biografi over de kunstnere som har samarbeidet ved utgivelsen samt en oppgave over antall utgitte serier av hver utgave, gjør albumet fullstendig. Dette album i luksusutførelse innbundet med skinnrygg og med blader på stålringer. leveres portofritt. Vi kan samtidig levere samtlige merker utgitt av F. N.'s postadministrasjon fra 1951 til 1956

Be om vårt illustrerte sirkulære med oppgave og pris på albumet og F.N.-merkene.

Gratis abonnement på vår månedlige publikasjon fås ved henvendelse til oss. I denne finner De meddelelser om: Nyheter fra hele verden — Betegnelser for temasamlinger (Rotary, F. N., Sport, Olympiader, Røde Kors, Flypost, Jubileumsmerker etc.) — De første spesielle flyvninger med flypost og helikopter — Europeiske 1ste.dags brev — Spesialitet: Mankolister for Benelux-landene og Belgisk Congo. — Diverse sjeldne serier. — Tilbud på god (plombert) kilovare fra europeiske og oversjøiske land. — Utaggete merker og essays. —

Vår publikasjon utkommer på fransk — tysk — engelsk — nederlandsk og italiensk, og med priser i tilsv. valuta. Oppgi det sprog De foretrekker.

Månedens interessanteste tilbud : 1 komplett samling nyere Tsjekkoslovakia 1945—56, brukt, i prima kvalitet. = 185 komplette serier + 12 blokker. Denne samling, hvor hvert merke er utsøkt og har pen, svak avstempling, har følgende nr. Yvert & Tellier: Frimerker nr. 356—863 — Avismerker nr. 26—35 — Luftpostmerker nr. 19—44 Blokker nr. 8—19 a (unnt. nr. 9) — Tjenestemerk. nr. 8—15 — Portomerk. nr. 67—91. *Pris :* 1 500,— belg. frc. (eller U. S. \$ 30.—) — Betaling sammen med ordren pr. intern. postanvisning eller pr. postsjekk Bruxelles 108 70 til Banque de Bruxelles (for regn. nr. P. N. 11 R. de Gulne).

ROBERT DE GULNE

Representant for Europa for F. N.'s offisielle album.

205 Aven. Charles Woeste à JETTE I Bruxelles (Belgique)